

РЕШЕНИЕ

№ 899

гр. Бургас, 30.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря Красимира М. Андонова
като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно
наказателно дело № 20222120202212 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на „*“ **ЕООД** с ЕИК: *, чрез пълномощник – адв. Д. Д. – САК, срещу Наказателно постановление № 115/27.05.2022 г. на зам. директор на ТД „Митница“ Бургас, с което на дружеството-жалбоподател е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева за извършено нарушение по чл. 126а, ал. 2, вр. с ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като се развиват доводи за незаконосъобразност на санкционния акт, както и за наличие на нарушения на административнонаказателните правила. Застъпва се, че нормата на чл. 126а, ал. 2 ЗАДС не може да намери самостоятелно приложение, а следва да се привърже с ал. 1 на същия текст. Посочва се, че непредставянето на сведения и документи не е възпрепятствало органа по приходите, а той е следвало да приеме, че поисканите документи и сведения просто не съществуват. Под евентуалност се пледира за квалифициране на нарушението като маловажно и прилагането на чл. 126б ЗАДС. Моли за присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник - адв. Д. от САК, която поддържа жалбата по изложените в нея доводи, които допълва и доразвива. Заявява, че е допуснато противоречие, доколкото непредставянето на документи и сведения е различно от неоказване на съдействие на митническите органи, а в НП не става ясно, за какво точно е санкционирано дружеството. Пледира за отмяна на НП, като изрично заявява, че не претендира разноски.

Административнонаказващият орган се представлява от юрисконсулт *, надлежно упълномощен, който оспорва жалбата. Взима отношение по наведените от жалбоподателя възражения, като ги намира за неоснователни, поради което и пледира за потвърждаване на НП изцяло и присъждане на разноски в полза на АНО.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото, намира, че процесната жалба се явява недопустима и като такава следва да се остави без разглеждане, а производството по нея следва да се прекрати, поради следните причини:

Видно от приобщените материали препис от НП е бил надлежно връчен на служител на санкционираното дружество на **31.05.2022 г.** (л. 27-28). Жалбата е постъпила при АНО на **15.06.2022 г.**, видно от поставения на нея печат. Не са ангажирани доказателства за подаване на жалбата по пощата или чрез куриер.

При това положение визирият в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН четиринадесетдневен срок за обжалване на санкционния акт (в приложимата редакция), изчислен по правилата на чл. 183, ал. 2 и ал. 4 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН, е изтекъл в края на **14.06.2022 г.** – вторник, присъствен ден, респективно НП е влязло в законна сила на **15.06.2022 г.** (съгласно императивната норма на чл. 64, бук. "Б" от ЗАНН).

Видно от материалите по делото – жалбата е подадена на **15.06.2022 г.** Както стана вече дума обаче – към тази дата срокът за обжалване вече е бил изтекъл и НП е било влязло в сила.

Всичко казано по-горе обосновава извода, че жалбата срещу наказателното постановление се явява депозирана след изтичане на законоустановения срок за оспорване на санкционния акт и като такава е процесуално недопустима и следва да се остави без разглеждане, а производството по делото следва да се прекрати.

Доколкото основанията за прекратяване са констатирани от настоящия състав след приключване на съдебното следствие, то и актът, с който производството се прекратява следва да е решение, макар да носи всички белези на определение. Съдът изрично подчертава, че наименованието на съдебния акт по никакъв начин не се отразява на неговата правна същност и не пречи възможността на страните за защита срещу него, поради което и срокът за обжалване следва да е седемдневен, съгласно чл. 230 АПК.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН, съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноски на страните по реда на АПК. Съгласно чл. 143, ал. 3 от АПК когато съдът прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. В конкретния случай АНО е бил защитаван от юрисконсулт, като до приключване на разглеждането на делото в съдебното заседание е депозирано искане за присъждане на възнаграждение. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който от своя страна препраща

към чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 120 лева. Предвид правната сложност и извършените действия, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява 80 лева.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по НАХД № 2212/2022 г. на РС-Бургас, поради недопустимост на жалбата.

РЕШЕНИЕТО на основание чл. 230 АПК подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд – гр. Бургас.

ОСЪЖДА „*“ ЕООД с ЕИК: * да заплати на Агенция „Митници“, съдебно-деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____